

МІНІСТЕРСТВО ФІНАНСІВ УКРАЇНИ (Мінфін)

вул. М. Грушевського 12/2 м. Київ 01008 тел. (044) 206-59-47, факс 425-90-26
e-mail: infomf@minfin.gov.ua, код ЄДРПОУ 00013480

від _____ 20__ р. № _____ На № _____ від _____ 20__ р.

Наталі Щербатій
foi+request-109280-
e4feedc9@dostup.pravda.com.ua

Шановна пані Наталя!

Міністерство фінансів України розглянуло Ваш запит від 28.02.2023 (копія з відміткою про реєстрацію додається), що надійшов через сайт Доступ до Правди, та в межах компетенції повідомляє.

Відповідно до Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» (<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/996-14#Text>), витрати – це зменшення економічних вигод у вигляді зменшення активів або збільшення зобов'язань, що призводить до зменшення власного капіталу (за винятком зменшення капіталу за рахунок його вилучення або розподілення власниками). Дія вказаного Закону України поширюється на всіх юридичних осіб, створених відповідно до законодавства України, незалежно від їх організаційно-правових форм і форм власності, на представництва іноземних суб'єктів господарської діяльності, які зобов'язані вести бухгалтерський облік та подавати фінансову звітність

Крім того, відносини, що виникають у процесі складання, розгляду, затвердження, виконання бюджетів, звітування про їх виконання та контролю за дотриманням бюджетного законодавства і питання відповідальності за порушення бюджетного законодавства, регулюються Бюджетним кодексом України (далі – Кодекс) (<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2456-17#Text>).

Згідно з пунктами 13 та 14 частини першої статті 2 Кодексу витратами бюджету є видатки бюджету, надання кредитів з бюджету, погашення боргу та розміщення бюджетних коштів на депозитах, придбання цінних паперів, а видатками бюджету – кошти, спрямовані на виконання бюджетних програм, передбачених відповідним бюджетом. До видатків бюджету не належать: погашення боргу; надання кредитів з бюджету; розміщення бюджетних коштів на депозитах; придбання цінних паперів; повернення надміру сплачених до

ДОКУМЕНТ СЕД Мінфін АСКОД

Сертифікат [58E2D9E7F900307B0400000069B32F009A89A600](#)

Підписувач [Самоненко Дмитро Анатолійович](#)

Дійсний з [27.07.2022 16:26:33](#) по [27.07.2024 16:26:33](#)

Міністерство фінансів України

18070-11/155-ЗПІ/139 від 07.03.2023

бюджету сум податків і зборів та інших доходів бюджету, проведення їх бюджетного відшкодування.

Відповідно до пункту 12 частини першої статті 2 Кодексу бюджетні установи – це органи державної влади, органи місцевого самоврядування, а також організації, створені ними у встановленому порядку, що повністю утримуються за рахунок відповідно державного бюджету чи місцевого бюджету.

Основним плановим фінансовим документом бюджетної установи, яким на бюджетний період встановлюються повноваження щодо отримання надходжень і розподіл бюджетних асигнувань на взяття бюджетних зобов'язань та здійснення платежів для виконання бюджетною установою своїх функцій та досягнення результатів, визначених відповідно до бюджетних призначень, є кошторис (пункт 30 частини першої статті 2 Кодексу).

Відповідно до частини першої статті 47 Кодексу постановою Кабінету Міністрів України від 28.02.2002 № 228 (зі змінами) затверджено Порядок складання, розгляду, затвердження та основних вимог до виконання кошторисів бюджетних установ (<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/228-2002-%D0%BF#Text>), яким встановлено, що показники видатків бюджету та надання кредитів з бюджету, що включаються до проекту кошторису, повинні бути обґрунтовані відповідними розрахунками за кожним кодом економічної класифікації видатків бюджету або класифікації кредитування бюджету і деталізовані за видами та кількістю товарів (робіт, послуг) із зазначенням вартості за одиницю. Розрахунки, які обґрунтовують показники видатків бюджету або надання кредитів з бюджету, що включаються до кошторису, є невід'ємною частиною кошторису.

Форму кошторису затверджено наказом Міністерства фінансів України від 28.01.2002 № 57 «Про затвердження документів, що застосовуються в процесі виконання бюджету», зареєстрованим в Міністерстві юстиції України 01.02.2002 за № 86/6374 (зі змінами) (<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0086-02#Text>).

При цьому слід зауважити, що зазначені вище акти законодавства, а також нормативно-правові акти з бухгалтерського обліку не містять визначення поняття «фактичні витрати», порядку, способів обрахування «власних фактичних витрат», переліку документів, якими мають визначатися, підтверджуватися «власні фактичні витрати» та посадових осіб, які наділені повноваженнями визначати «власні фактичні витрати».

Стосовно інших порушених Вами питань інформуємо, що згідно із статтею 19 Конституції України органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Відповідно до частини першої статті 1 Закону України «Про доступ до публічної інформації» (далі – Закон) публічна інформація – відображена та задокументована будь-якими засобами та на будь-яких носіях інформація, яка

була отримана або створена у процесі виконання суб'єктами владних повноважень своїх обов'язків, передбачених чинним законодавством або яка знаходиться у володінні суб'єктів владних повноважень, інших розпорядників публічної інформації, визначених цим Законом.

Частиною п'ятою статті 19 Закону визначено, що запит на інформацію має містити загальний опис інформації або вид, назву, реквізити чи зміст документа, щодо якого зроблено запит, якщо запитувачу це відомо.

Згідно із постановою Пленуму Вищого адміністративного суду України від 29.09.2016 № 10 визначальним для публічної інформації є те, що вона заздалегідь зафіксована будь-якими засобами та на будь-яких носіях та знаходилась у володінні суб'єктів владних повноважень, інших розпорядників публічної інформації.

Враховуючи викладене, відповідно до частини першої статті 22 Закону Мінфін не володіє і не зобов'язаний відповідно до його компетенції, передбаченої законодавством, володіти інформацією стосовно інших питань, порушених у Вашому запиті.

Також інформуємо, що згідно із статтею 23 Закону рішення, дії чи бездіяльність розпорядників інформації можуть бути оскаржені до керівника розпорядника, вищого органу або суду.

Оскарження рішень, дій чи бездіяльності розпорядників інформації до суду здійснюється відповідно до Кодексу адміністративного судочинства України.

Додаток: на 4 арк.

З повагою

Державний секретар

Дмитро САМОНЕНКО